

Zveřejňování informací z kontroly

JUDr. Bc. PAVEL VETEŠNÍK, Ph.D.

Vysoká škola CEVRO Institut, z.ú.,
Katedra veřejného práva a veřejné správy

DOI: <https://doi.org/10.24132/ZCU.NADEJE.2022.764-780>

Klíčová slova:

kontrola, soudní přezkum, informace, rozhodnutí, zásah, škoda

Úvod

Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb., upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů a právnických nebo fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „kontrolní orgán“), při kontrole činnosti orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů, právnických a fyzických osob (dále jen „kontrolovaná osoba“).¹ Článek se zabývá podmínkami zveřejňování informací z kontroly podle kontrolního řádu. V článku nejdříve vymezím kontrolu podle kontrolního řádu a případy, za kterých je kontrolní orgán oprávněn získat od kontrolované osoby požadované informace. Na poskytnuté informace se vztahuje povinnost mlčenlivosti, a proto vysvětlím podmínky této povinnosti. Následně popíšu případy, za kterých je kontrolní orgán oprávněn informace získané z kontroly zveřejnit včetně případné soudního přezkumu takového zveřejnění. Potom popíšu případy zveřejnění informace z kontroly na popud třetí osoby, a to podle jednotlivých právních předpisů. I v tomto případě se zaměřím na případný soudní přezkum, pokud třetí osobě informace z kontroly poskytnuty nejsou. Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolní orgány mezi sebou vzájemně spolupracují, tak se na

---

¹ § 1 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

závěr článku zaměřím na zveřejňování informace z kontroly jinému kontrolnímu orgánu.

Kontrola a informace získané od kontrolované osoby

Jak vyplývá z § 2 kontrolního řádu, kontrolní orgán při kontrole zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů. Při výkonu kontroly je fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil (dále jen „kontrolující“),² podle § 8 písm. c) kontrolního řádu v souvislosti s výkonem kontroly oprávněna požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby. Kontrolovaná osoba je povinna umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem.³ Nesplnění této povinnosti je přestupkem podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. V podrobnostech k otázce správního trestání odkazuji na odbornou literaturu.⁴

Kontrolující nebo přizvaná osoba⁵ má povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděla v souvislosti s kontrolou nebo s úkony předcházejícími kontrole,⁶ a nezneužívat takto získaných informací. Povinnost mlčenlivosti kontrolujícího nebo přizvané osoby trvá i po skončení jejich pracovněprávního nebo jiného vztahu. Kontrolujícího nebo přizvanou osobu může povinnosti mlčenlivosti zprostit ten, v jehož zájmu tuto povinnost kontrolující nebo přizvaná osoba má, anebo ve veřejném zájmu nadřizená osoba kontrolujícího.⁷

Povinnost mlčenlivosti nemá jen kontrolující jako fyzická osoba, ale z povahy věci i kontrolní orgán jako právnická osoba. V této souvislosti lze odkázat i na odbornou literaturu, která k povinnosti mlčenlivosti ohledně informací získaných při výkonu dohledu, konkrétně podle § 25a odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“),⁸

² § 4 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

³ § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

⁴ JEMELKA, L. – VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. BECK, 2020, s. 43–63.

⁵ § 6 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

⁶ § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

⁷ § 20 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

⁸ „Všechny osoby provádějící bankovní dohled jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech údajích získaných v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce. Mohou

uvádí: „I když je tradičně právní koncept mlčenlivosti vztahován k lidem, neboť právnícká osoba nemá ústa a nemluví, je dovozováno, že předmětná povinnost se nevztahuje pouze na sdělování informací ústně, ale též, a v praxi tomu tak v úředním styku bude zpravidla, na poskytování informací ve formě písemné, případně jinak zachytitelné. Prostřednictvím zaměstnanců právnícká osoba právně jedná či komunikuje navenek, a proto je nutno nepřímou aplikovat povinnost mlčenlivosti i na samotnou ČNB, byť jí *stricto sensu* není zákonem uložena. Nesmí-li určitou informaci navenek sdělit žádný její zaměstnanec, nemůže tak logicky učinit ani ČNB. Pokud tedy například zákon o svobodném přístupu k informacím hovoří o respektování povinnosti mlčenlivosti ve vztahu k určitým informacím, které jsou v dispozici povinného subjektu (srov. § 11 odst. 3 nebo § 19 tohoto zákona), kterým je ČNB, nikoliv její zaměstnanci, není tak možné restriktivně argumentovat, že povinnost mlčenlivosti váže pouze její zaměstnance, a nikoliv ČNB samotnou, a tudíž u ní neexistuje omezení poskytnutí relevantních informací. V této souvislosti je třeba upozornit, že zákon o svobodném přístupu k informacím respektuje právě pouze tzv. dohledovou mlčenlivost (§ 11 odst. 3 tohoto zákona), tudíž ČNB nesmí informaci, o které se dozvěděla na základě výkonu dohledu, k žádosti osob z řad veřejnosti poskytnout, zatímco obecnou služební mlčenlivost podle zákona o ČNB prolamuje (§ 19).“⁹

Vzhledem ke skutečnosti, že povinnost mlčenlivosti v sobě zahrnuje též respektování ochrany utajovaných informací, osobních údajů, obchodního tajemství a dalších údajů a informací chráněných zvláštními zákony, s nimiž se kontrolující při výkonu kontroly seznámil,¹⁰ je neposkytnutí kontrolujícím požadovaných informací neposkytnutím součinnosti, tj. již zmíněným přestupkem podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.¹¹

---

poskytovat třetím osobám pouze informace v souhrnné podobě, u nichž nelze identifikovat, o kterou konkrétní banku či osobu se jedná. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení povolání, zaměstnání nebo funkce.“ Jde sice o vymezení mlčenlivost v souvislosti s bankovním dohledem České národní banky, je však koncipována obdobně jako mlčenlivost v souvislosti s dohledem nad kapitálovým trhem podle § 26 zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu, případně v dalších právních předpisech finančního trhu.

⁹ LIŠKA, P. – DŘEVÍNEK, K. – ELEK, Š. – KOTÁB, P. – RÝDL, T. *Zákon o bankách. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016, s. 286.

¹⁰ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o kontrole (kontrolní řád) (tisk 575) [online]. Společná česko-slovenská digitální parlamentní knihovna. 16.1.2012 [cit. 30.11.2022]. <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=6&ct=575&ct1=0>.

¹¹ JEMELKA, L. – VETEŠNÍK, P. – LIBOSVÁR, O. *Kontrolní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 184–212.

I přes kontrolním řádem stanovenou mlčenlivost není vyloučeno, aby se některé informace z kontroly zveřejnily a dostaly se tak do dispozice třetí osoby odlišné od kontrolované osoby.

Zveřejnění informace z kontroly ze strany kontrolního orgánu

Kontrolní řád v § 26 stanoví, že kontrolní orgán pravidelně, alespoň jednou ročně, zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup obecné informace o výsledcích kontrol. Sám kontrolní řád tak upravuje určitou formu zveřejnění informace z kontroly. Důvodová zpráva k zákonu o kontrole takové přizvání odůvodňuje tím, že: *„Účelem tohoto ustanovení je naplnění požadavků veřejného zájmu a současných trendů prosazujících se v oblasti veřejné správy, jejichž cílem je větší transparentnost veřejné správy a informování veřejnosti o výsledcích vykonaných kontrol. Takové zveřejnění napomáhá jednak prevenci a zpětné vazbě sloužící k zefektivnění kontrol, a současně zajišťuje větší informovanost veřejnosti, což odpovídá stávajícímu trendu transparentnosti veřejné správy. Kontrolní orgán by tedy měl každoročně zveřejnit určitou souhrnnou zprávu, která bude obsahovat informace naplňující výše uvedené požadavky. Vzhledem k ochraně poskytované jinými právními předpisy některým informacím a údajům (např. utajované informace, osobní údaje, obchodní tajemství, presumpce nevinny, apod.) se bude zpravidla jednat o určité zobecněné a anonymizované informace, ovšem s konkrétní vypovídací hodnotou. Rozsah zveřejňovaných informací však nelze vzhledem k různorodosti kontrol ve veřejné zprávě obecně určit. Bude tedy záviset především na úvaze kontrolního orgánu, popř. věcně příslušný ústřední správní úřad může upravit tyto podrobnosti jiným právním předpisem, popř. metodicky v rámci své koordinační role. Minimální rozsah informací, aby měl vypovídací hodnotu, by však měl alespoň obsahovat označení kontrolního orgánu, vymezení druhu, předmětu či oblastí kontrol, druhové vymezení kontrolovaných osob (při respektování práva na ochranu osobnosti u fyzických osob a dobrého jména u osob právnických) a výsledky kontrol, alespoň v rozsahu nejčastějších či nejzávažnějších pochybení.“*¹² Není však vyloučeno, že sektorové zákony obsahují podrobnější ustanovení. Např. podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona

---

¹² Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o kontrole (kontrolní řád) (tisk 575) [online]. Společná česko-slovenská digitální parlamentní knihovna. 16.1.2012 [cit. 30.11.2022]. <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=6&ct=575&ct1=0>.

č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, Česká obchodní inspekce zobecňuje poznatky z výkonu kontroly a zveřejňuje výsledky kontroly s cílem předcházet porušování právních předpisů. Dalším příkladem je ustanovení § 3 odst. 3 písm. i) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, Státní zemědělské a potravinářské inspekce poskytuje informace o výsledcích své činnosti důležitých pro ochranu spotřebitele.

Není také vyloučeno, aby kontrolní orgán zveřejnil výsledky své činnosti z kontroly sám od sebe. Nejvyšší správní soud k mediální prezentaci výsledků rozhodovací činnosti správního orgánu uvedl, že: *„Nutno navíc zdůraznit, že mediální prezentace výsledku rozhodovací činnosti má být ze strany správních orgánů obvyklým standardem. Média vyjádření předsedy žalovaného k jednotlivým případům očekávají. Správní úřad v demokratickém právním státě se nemůže podobat Zámku ze stejnojmenného Kafkova románu, o kterém nikdo nic neví, neboť je zahalen mlhou mlčení. Mediální prezentace činnosti orgánu veřejné správy, na rozdíl od paušálních a zaujatých hodnocení určitého jednání před započítím správního řízení nebo před jeho formálním ukončením (...), přispívá k realizaci ústavního postulátu, podle něhož státní moc slouží všem občanům (čl. 2 odst. 3 Ústavy), resp. zákonného principu, podle něhož veřejná správa je službou veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu).“¹³ Ačkoliv se jedná o prezentaci výsledků rozhodovací činnosti správního orgánu, lze s ohledem na § 28 kontrolního řádu¹⁴ vztáhnout i na prezentaci výsledků kontroly.*

Soudní přezkum zveřejnění informace z kontroly ze strany kontrolního orgánu

V souvislosti se zveřejněním informace z kontroly ze strany kontrolního orgánu není vyloučeno, že se dotčená kontrolovaná osoba bude bránit takovému zveřejnění prostřednictvím soudní ochrany, a to žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“). Podle tohoto ustanovení každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo

¹³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, čj. 1 Afs 45/2010–159.

¹⁴ Nestanoví-li zákon jinak, postupuje se při kontrole podle správního řádu.

zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Soudní řád správní a ani jiný právní předpis pojem zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu nedefinuje a pouze pro tyto úkony správního orgánu vytváří legislativní zkratku zásah. Komentářová literatura k pojmu zásah, pokyn nebo donucení uvedla, že: „*Soudní řád správní, stejně jako jiný právní předpis, pojem zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu nedefinuje. Pouze pro tyto úkony správního orgánu vytváří legislativní zkratku zásah. Je to z toho důvodu, že zásahem správního orgánu může být velké množství faktických úkonů správního orgánu, stanovených právními předpisy. Zásah v širším pojetí tak představuje jak pokyn, donucení, tak i samotný zásah v užším pojetí.*“¹⁵ K vymezení definice zásahu se vyjádřil Nejvyšší správní soud, když uvedl, že jim jsou: „(…) tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu.“¹⁶ K tomuto typu žaloby rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dodal, že: „(…) zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 SŘS.“¹⁷ Takovým zásahem tak může být i zveřejnění informace z kontroly ze strany kontrolního orgánu.

Nejvyšší správní soud k rozsahu přezkumu v konkrétním případě uvedl, že: „*Zveřejní-li Státní zemědělská a potravinářská inspekce na základě § 3 odst. 3 písm. i) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, informaci o výsledku své kontrolní činnosti a toto zveřejnění kontrolovaný subjekt napadne žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, vypořádá soud také uplatněnou námitku věčné nesprávnosti zveřejněného kontrolního zjištění. Není přitom podstatné, zda předmětné kontrolní zjištění bylo kromě svého zveřejnění také podkladem pro*

¹⁵ JEMELKA, L. – PODHRÁZKY, M. – VETEŠNÍK, P. – ZAVŘELOVÁ, J. – BOHADLO, D. – ŠURÁNEK, P. *Soudní řád správní. Komentář.* Praha: C. H. Beck, 2013. s. 702.

¹⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2004, č.j. 2 Afs 17/2003-54.

¹⁷ Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS.

vydání správního rozhodnutí, které bylo současně napadeno žalobou dle § 65 s. ř. s.¹⁸ V podrobnostech využití žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu odkazují na odbornou literaturu.¹⁹

Není dále vyloučena žaloba na ochranu dobré pověsti právnické osoby podle § 135 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Podle tohoto ustanovení proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do pověsti nebo soukromí právnické osoby, nejedná-li se o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství, přičemž ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby, může se tato právnická osoba domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Do pověsti právnické osoby tak může být zasaženo i zveřejněním informace z kontroly ze strany kontrolního orgánu.

Podmínkou ochrany předpokládané v § 135 odst. 2 občanského zákoníku je skutečnost, že se do pověsti právnické osoby zasahuje bez zákonného důvodu. K zásahu do pověsti se Nejvyšší soud vyjádřil v tom smyslu, že neoprávněným zásahem do práva na ochranu pověsti právnické osoby je zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje do její pověsti.²⁰ Zveřejněná informace z kontroly nesmí být podána takovou formou a v takových souvislostech, že by zkreslovalo skutečnosti či vyvolávalo dojem zkreslující skutečnosti, čímž by působilo difamačně.²¹ Předpokladem odpovědnosti za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do pověsti právnické osoby je splnění podmínky existence zásahu objektivně způsobitelného vyvolat nemajetkovou újmu související s porušením práva právnické osoby na pověst, přičemž tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde existovat příčinná souvislost mezi zásahem a neoprávněností (protiprávností) zásahu.²² Např. k zásahu do pověsti právnické osoby ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu Nejvyšší soud uvedl: „NKÚ plní pouze funkci kontrolní s tím, že je oprávněn a povinen výsledky provedených kontrol zveřejnit, a tak upozornit příslušné orgány státní moci na

¹⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2020 č.j. 2 As 291/2019–32.

¹⁹ JEMELKA, L. – PODHRÁZKY, M. – VETEŠNÍK, P. – ZAVŘELOVÁ, J. – BOHADLO, D. – ŠURÁNEK, P. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 697–736; VETEŠNÍK, P. *Ochrana před nezákonným zásahem správního orgánu poskytovaná ve správním soudnictví*. In: SLÁDEČEK, V. – MELOTÍKOVÁ, Petra, (eds) *Aktuální otázky správního soudnictví (zejména v souvislosti s novelou soudního řádu správního provedenou zákonem č. 303/2011 Sb.)*. Praha: Leges, 2012. s. 39–49.

²⁰ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 9. 2002 sp. zn. 28 Cdo 1375/2002.

²¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2015 sp. zn. 23 Cdo 3132/2014.

²² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2011 sp. zn. 30 Cdo 5111/2009.

nedostatky zjištěné při kontrole. Rozhodnutí NKÚ sama o sobě nemohou představovat zásah do základního práva nebo svobody zaručené ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy ve smyslu § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ledaže by NKÚ překročil své kompetence. Odvolací soud současně připomněl, že žalobce nebyl na žádném místě kontrolního závěru výslovně jmenován. Zde je třeba připomenout, že má-li žalovaná dostát svým povinnostem vyplývajícím mimo jiné z již zmíněných ustanovení § 2 a § 4 zákona o NKÚ, nemůže abstrahovat od vztahů mezi kontrolovanými osobami k třetím osobám vzniklých při činnostech kontrole podrobené osoby, neboť opak by ve své podstatě fakticky zamezoval v konkrétních případech pojmenovat případná pochybení kontrolovaného. Jak pak již bylo zdůrazněno, žalovaná se v daném případě odpovídajícím způsobem zdržela, aby žalobce výslovně jmenovala. Proto úvaha, že nelze dovodit, že by žalovaná výroky formulovanými ve zcela obecné rovině, jakkoliv zasáhla do dobré pověsti žalobce, je plně přílehavá. Za tohoto stavu je proto třeba mít za to, že závěr odvolacího soudu, že v dané věci nedošlo v případě žalobce k zásahu do práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby, a že tak nelze dovodit odpovědnost žalované podle ustanovení § 19b odst. 3 obč. zák., je správný.²³ V podrobnostech využití žaloby na ochranu dobré pověsti právnické osoby odkazují na odbornou literaturu.²⁴

Také není vyloučena žaloba podle § 13 a násl. zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, kdy stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.²⁵ K vymezení nesprávného úředního postupu odborná literatura uvedla: „Nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, které nevede k vydání rozhodnutí. Ačkoliv není vyloučeno,

²³ Rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2010, č.j. 31 Cdo 1385/2008.

²⁴ VETEŠNÍK, P. Ochrana právnické osoby proti zveřejnění informace správním orgánem. In: VÍTOVÁ, B. – ČERNÝ, M. (eds). *Olomoucké právnické dny 2019. Sborník z mezinárodní vědecké konference*. Olomouc: Iuridicum Olomoucense, 2019. s. 105–121.

²⁵ Obdobně podle § 22 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, odpovídají za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem územní celky v samostatné působnosti.

aby škoda, za kterou stát odpovídá, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou, a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí.“²⁶ V podrobnostech využití žaloby na náhradu škody způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem odkazují na odbornou literaturu.²⁷ Soudní ochrany žalobou na náhradu škody způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem se tak lze domáhat i proti zveřejnění informace o právníce osobě ze strany kontrolního orgánu, a to v těch případech, kdy ke zveřejnění dojde v rozporu s právními předpisy.²⁸

Zveřejnění informace z kontroly na popud třetí osoby

Informace z kontroly jsou ze strany kontrolního orgánu poskytovány i na popud třetí osoby, a to neformálním způsobem, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Informace jsou požadovány navzdory tomu, že v § 20 kontrolního řádu, stejně jako ve všech sektorových zákonech, kde je stanovena povinnost mlčenlivosti kontrolujících.²⁹

Zveřejnění informace z kontroly podle zákona o svobodném přístupu k informacím

Tato povinnost mlčenlivosti je však prolomena zákonem o svobodném přístupu k informacím, kdy podle § 19 umožnění přístupu k informacím nebo poskytnutí informací za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem není porušení

---

²⁶ VOJTEK, P. – BIČÁK, V. *Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci*. Komentář. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017.s. 147.

²⁷ VETEŠNÍK, P. Odpovědnost za škodu v souvislosti s plněním úkolů policie. In: KLÍMA, K. a kol. *Odpovědnost veřejné moci*. Praha: Metropolitan Universita Prague Press, 2013.s. 444–453; VETEŠNÍK, P. – STRÁNSKÁ, E. Odpovědnost obce za obecní policii. In: KLÍMA, K. a kol. *Odpovědnost územní samosprávy*. Praha: Metropolitan Universita Prague Press, 2014. s. 296–313.

²⁸ VETEŠNÍK, P. Ochrana právníce osoby proti zveřejnění informace správním orgánem. In: VÍTOVÁ, B. – ČERNÝ, M. (eds). *Olomoucké právníce dny 2019. Sborník z mezinárodní vědecké konference*. Olomouc: Iuridicum Olomoucense, 2019. s. 105–121.

²⁹ Např. § 50 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

povinnosti zachovávat mlčenlivost uložené zvláštními zákony. Nejvyšší správní soud k prolomení mlčenlivosti ustanovením § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím uvedl, že: „*Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost, lze však poskytnout pouze tehdy, jestliže tomu nebrání některý z důvodů odepření informací (např. ochrana utajovaných informací, ochrana osobnosti, soukromí a osobních údajů, ochrana obchodního tajemství, ochrana důvěrnosti majetkových poměrů, další omezení dle § 11 zákona).*“³⁰ Důvodem pro odepření informace proto nemůže být pouhé konstatování povinnosti zachovávat mlčenlivost, ale musí jím být jiný zákonný důvod omezující poskytování informací, přičemž jednou z těchto výjimek je i ustanovení § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.³¹ Podle § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

K otázce, jaké informace jsou informacemi získanými vlastní činností povinného subjektu, judikatura tenduje spíše k formálnějšímu chápání, když ztotožňuje informaci vytvořenou povinným subjektem s dokumentem jím zpracovaným a dovozuje, že na tyto dokumenty např. protokol o kontrole – [„Kontrolní zjištění uvedená v kontrolním protokolu vyhotoveném v rámci kontroly prováděné podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, je třeba považovat za informace vzniklé vlastní činností povinné osoby, na které se nevztahuje výluka podle § 11 odst. 3 věty první zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“³² nebo „Za informace vzniklé činností povinného subjektu, jak plyne z citované důvodové zprávy, nutno považovat pouze jeho „produkty,“ tj. zejména kontrolní závěry vtělené zpravidla do protokolu či jiného dokumentu, který povinný subjekt sám vytvořil.“³³] nelze ustanovení § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím aplikovat, byť by některé části shrnovaly informace získané od třetí osoby.³⁴ Z hlediska převažující judikatury je tedy pro

³⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, čj. 1 As 28/2010-86, č. 2128/2010 Sb. NSS.

³¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, čj. 4 As 203/2014-28.

³² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, čj. 4 As 203/2014-28.

³³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2013, čj. 2 As 66/2013-25.

³⁴ Tyto závěry se vztahují i na případy, kdy tímto dokumentem správního orgánu je jeho rozhodnutí (např. o uložení správního trestu).

užití § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím směrodatné nikoli to, o jakou informaci se jedná, ale to, kdo je původcem požadovaného dokumentu. S těmito závěry se však neztotožňuji.

K tomu je ještě zapotřebí dodat, že třetí osobou podle § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím musí být osoba odlišná od povinného subjektu, respektive nemůže být sama povinným subjektem.³⁵ Na poskytnutí informací, které při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím vznikly činností povinného subjektu, má vliv skutečnost, respektive nemůže být důvodem pro neposkytnutí informace, že kontrola je neveřejná. Městský soud v Praze k tomu uvedl, že: „*Neveřejnost jednání o věcech spadajících do působnosti mandátového a imunitního výboru (§ 45 odst. 2 zákona č. 90/1999 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny) není rovna zákazu zveřejňování informací, s nimiž tento výbor pracuje, či výstupů, které svou činností vytváří. Povinný subjekt není při poskytování informací podle zákona č. 106/1995 Sb., o svobodném přístupu k informacím, omezen zákonem stanovenou neveřejností jednání svého orgánu, jemuž byla požadovaná informace určena. Neveřejnost jednání je pouze nástrojem ochrany jeho průběhu, a není tedy důvodem, pro který by bylo možné požadovanou informaci bez dalšího neposkytnout, respektive žádost o její poskytnutí odmítnout.*“³⁶

Zveřejnění informace z kontroly podle správního řádu

Stejně jako při správním řízení, tak i při kontrole se vede spis podle § 17 správního řádu. Podle § 38 odst. 2 správního řádu, správní orgán umožní nahlédnout do spisu i osobám odlišným od účastníků řízení a jejich zástupců, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Z nahlížení do spisu jsou i výjimky (např. podle § 45 odst. 1 zákona 6č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je nahlížení do spisu při výkonu dohledu vyloučeno).

Na správním orgánu je tak posouzení, zda žadatel o nahlížení do spisu v konkrétním případě právní zájem nebo jiný vážný důvod vztahující se k nahlížení

---

³⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2013, čj. 2 As 66/2013-25.

³⁶ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.11.2018, čj. 10 A 51/2016-53.

do spisu konkrétně tvrdí a také prokazuje. Jak vyplývá z judikatury: „Nestačí tedy pouze povinnost tyto důvody tvrdit, ale též prokázat. Důkazní břemeno leží zcela nepochybně na žadateli o nahlédnutí do spisu.“,³⁷ kdy: „(...) povinnost tvrzení a povinnost důkazní není ve vztahu k nahlížení do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu samoúčelnou. Jsou to totiž právě skutečnosti uváděné žadatelem o nahlížení do spisu a týkající se tvrzeného právního zájmu či jiného vážného důvodu, které správnímu orgánu umožňují posoudit, zda je v konkrétním případě namíste umožnit žadateli do spisu (příp. do jeho části) nahlédnout (...).“³⁸

Lze si však položit otázku, zda lze § 38 správního řádu obejít prostřednictvím žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se zákon nevztahuje na poskytování informací, jejichž poskytování upravuje zvláštní zákon. Takovou zvláštní a komplexní úpravou je i nahlížení do spisu upravené v § 38 správního řádu.³⁹ Rozlišovacím kritériem, zda se jedná o žádost spadající do režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, nebo žádost o nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, je povaha a rozsah požadovaných informací. Pokud žadatel o informace požaduje celý spis⁴⁰ nebo jeho podstatnou část,⁴¹ jedná se podle obsahu o žádost o nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu. Jestliže žadatel požaduje pouze kopie určitých dokumentů ze spisu,⁴² jde podle obsahu o žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Při posouzení žádosti tak musí povinný subjekt zohlednit rozsah podané žádosti, a pokud je zřejmý záměr získat podstatnou část spisu, je na místě postup podle § 38 správního řádu. Otázkou však zůstává, jak postupovat procesně. Ohledně vyřízení žádosti nepodléhající zákonu o svobodném přístupu k informacím vydáním rozhodnutí o odmítnutí podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím lze odkázat na závěry judikatury, kdy: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.]. V takové situaci tedy nebylo potřeba výzvy k upřesnění žádosti ani jiných postupů předpovídaných zákonem o svobodném

³⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010, čj. 9 As 17/2010-73.

³⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, čj. 8 As 80/2010-68.

³⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008 č.j. 2 As 38/2007-78.

⁴⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020 č.j. 8 As 51/2019-39.

⁴¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018 č.j. 10 As 118/2018-53.

⁴² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2014 č.j. 7 As 64/2013-49.

přístupu k informacím, jak dovodil v nyní napadeném rozsudku městský soud. Význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o informaci podle zákona o svobodném přístupu k informacím; podání se totiž v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. PČR, Správa hlavního města Prahy, která měla požadovaný spis k dispozici, tak měla pouze povinnost vyzvat žalobce k součinnosti a dohodnout s ním způsob a další podrobnosti nahlížení do spisu. Vzhledem k výše řečenému tak neexistuje žádné fiktivní rozhodnutí vydané tímto orgánem (§ 15 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím) ani fiktivní rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání a vydání fiktivního rozhodnutí o potvrzení prvostupňového fiktivního rozhodnutí (§ 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím).“⁴³ Tyto závěry byly potvrzeny i judikaturou novější, kdy: „Jak již Nejvyšší správní soud uvedl ve shora cit. věci 2 As 38/2007, v takové situaci nebylo potřeba výzvy k upřesnění žádosti ani jiných postupů předpokládaných informačním zákonem, jak nesprávně dovodil v nyní napadeném rozsudku městský soud. Význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o informaci podle informačního zákona. Podání se v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Stěžovatelka tak měla správně žádost posoudit jako žádost o nahlížení do spisu.“⁴⁴

Domnívám se, že pokud se neposoudí podání jako žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím (i když je označené jako žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím), ale jako žádost o nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu, nemusí se o tom vydávat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. V podrobnostech k postupu podle § 38 správního řádu odkazují na odbornou literaturu.⁴⁵

Soudní přezkum neposkytnutí informace z kontroly

V případě neposkytnutí požadované informace z kontroly není vyloučen soudní přezkum takového postupu kontrolního orgánu. K tomu by mohlo dojít, pokud kontrolní orgán podle § 38 odst. 5 správního řádu odepřel žádající osobě

---

⁴³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008 č.j. 2 As 38/2007-78.

⁴⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018 č.j. 10 As 118/2018-53.

⁴⁵ FIALA, Z. – FRUMAROVÁ, K. – VETEŠNÍK, P. a kol. *Správní řád. praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020, s. 196–221.

nahlížet do spisu nebo jeho části, o čemž vydá usnesení, které se oznamuje pouze této osobě. Nebo by k tomu mohlo dojít, pokud by kontrolní orgán v postavení povinného subjektu podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím nevyhověl, byť i jen z části, žádosti o poskytnutí informace, o čem kontrolní orgán vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.

Podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. K tomuto žalobnímu typu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl: „(...) nelze § 65 odst. 1 s. ř. s. vykládat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu. Žalobní legitimace podle tohoto ustanovení musí být dána pro všechny případy, kdy je dotčena právní sféra žalobce, tj. kdy se jednostranný úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká jejich právní sféry. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závazně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se – podle tvrzení žalobce v žalobě – negativně projevil v jeho právní sféře.“⁴⁶ V podrobnostech využití žaloby proti rozhodnutí správního orgánu odkazují na odbornou literaturu.⁴⁷

K tomu je zapotřebí upozornit, že není vyloučeno, že se žadatel o poskytnutí informace v přesvědčení správnosti svého postupu podle zákona o svobodném přístupu k informacím bude domáhat ochrany proti nečinnosti podle § 79 a násl. soudního řádu správního. K tomu může dojít za situace, že kontrolní orgán neposoudí podání jako žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ale jako žádost o nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu. V takovém případě o tom vydávat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím vůči čemuž může směřovat žaloba na nečinnost. Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního, podle kterého ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu,

⁴⁶ Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 č. 906/2006 Sb. NSS.

⁴⁷ JEMELKA, L. – PODHRÁZKY, M. – VETEŠNÍK, P. – ZAVŘELOVÁ, J. – BOHADLO, D. – ŠURÁNEK, P. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 486–654.

může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Městský soud v Praze k tomu uvedl, že: „(...) pro posouzení důvodnosti předmětné nečinnostní žaloby je rozhodující otázka, zda správní orgán v daném případě konal, tj. vydal rozhodnutí, či nikoliv. Zákonost případně takto vydaného rozhodnutí však soud není oprávněn v rámci nečinnostní žaloby posuzovat. V projednávaném případě žalovaná posoudila žádost žalobce jako žádost o nahlížení do spisu, což žalovaná žalobci sdělila přípisem (...). V návaznosti na toto posouzení žalovaná postupovala v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, a na věc aplikovala právní předpisy upravující nahlížení do spisu, tj. v daném případě správní řád a zákon o ČNB. Na základě výše uvedeného následně žalovaná vydala usnesení (...), kterým žalobci odepřela nahlížení do spisu sp. zn. (...). Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce nebyl v daném případě vystaven právní nejistotě, zda a jakým způsobem bude o jeho žádosti rozhodnuto. Žalovaná totiž nejprve žalobci sdělila, jakým způsobem k posouzení jeho žádosti přistoupila, a v návaznosti na toto sdělení a judikaturu Nejvyššího správního soudu pak žalovaná ve věci konala, když vydala usnesení ze dne (...). Žalovaná tedy nebyla ve věci nečinná. Žalobce pak proti uvedenému usnesení brojil podaným rozkladem, o kterém bylo rozhodnuto po podání nečinnostní žaloby odstupem cca 1,5 měsíce) tak, že Bankovní rada žalované rozhodnutím (...), rozklad žalobce zamítla. Jelikož žalovaná v daném případě konala, když vydala usnesení (...), nelze v projednávaném případě dospět k závěru o důvodnosti podané žaloby na ochranu proti nečinnosti.“⁴⁸ V podrobnostech využití žaloby proti nečinnosti správního orgánu odkazují na odbornou literaturu.⁴⁹

⁴⁸ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2022 č. j. 17 A 11/2022-33.

⁴⁹ JEMELKA, L. – PODHRÁŽKY, M. – VETEŠNÍK, P. – ZAVŘELOVÁ, J. – BOHADLO, D. – ŠURÁNEK, P. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 655–696; VETEŠNÍK, P. – POHORSKÝ, P. *Ochrana před nečinností ve veřejné správě poskytovaná ve správním soudnictví z historického pohledu*. In: KADEČKA, S. – KLIKOVÁ, A. – VALACHOVÁ, K. – GLOTZMANN, F. *Nečinnost ve veřejné správě. Sborník z 6. Letní mezinárodní konference*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2012, s. 158–164.

Zveřejnění informace z kontroly jinému správnímu (kontrolnímu) orgánu

Není vyloučeno, že informace z kontroly bude pro výkon své činnosti potřebovat jiný správní (kontrolní) orgán. V takovém případě lze dle mého názoru postupovat § 25 kontrolního řádu upravující podmínky spolupráce kontrolních orgánů. Pokud by tyto podmínky naplněny nebyly, lze aplikovat § 8 odst. 2 správního řádu, podle kterého správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy. Tento postup vyhodnotil soud jako méně invazivní, než aby dožádající správní orgán využil např. postup podle § 137 správního řádu, ke kterému soud uvedl „Pokud jde o to, co zákon rozumí „jiným úředním postupem“, sdílí soud přesvědčení žalované o tom, že takovým postupem měl zákonodárce na mysli především žádost o součinnost adresovanou jiným orgánům veřejné moci, o nichž je správnímu orgánu známo, popř. o nichž správní orgán usuzuje, že mohou mít ve své dispozici podklady, které by správnímu orgánu umožnily získat skutkové poznatky potřebné pro závěr o tom, zda v konkrétní věci přistoupí k zahájení správního řízení. Se zřetelem k zásadě součinnosti správních orgánů vyplývající z ustanovení § 8 odst. 2 správního řádu, dle kterého správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy, je tedy podle soudu třeba za takový „jiný úřední postup“ považovat především žádost správního orgánu adresovanou jinému orgánu o konkrétně či typově identifikované podklady, které má mít takový orgán k dispozici. Takový úřední postup má přitom v souladu s dříve uvedeným přednost před invazivnějším typem zásahu do práv adresátů veřejné moci, v daném případě tedy před požadavkem podání vysvětlení dle § 137 správního řádu.“⁵⁰

Pokud by předchozí postup nebyl ze strany dožádaného správního orgánu akceptován, není vyloučen i postup podle § 38 správního řádu či podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Závěr

Domnívám se, že pokud existuje veřejný zájem na tom, aby kontrolní orgán zveřejnil informace z kontroly (např. ochrana spotřebitele), má kontrolní orgán dostatek pravomocí k zveřejnění předmětné informace. K takovému zveřejnění

---

⁵⁰ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27.5.2019, čj. 10 A 102/2018-65.

je však zapotřebí přistupovat obezřetně, neb může být předmětem soudního přezkumu a případné odpovědnosti za škodu. Na druhou stranu, ačkoliv existuje obecný zájem veřejnosti na poskytnutí informace z kontroly, je zapotřebí si uvědomit, že tento zájem soupeří s jiným důležitým zájmem, kterým je ochrana dohledových informací. Také je zapotřebí zmínit vztah mezi kontrolním orgánem a kontrolovanou osobou, která kontrolujícímu předává požadované informace v důvěru toho, že nebudou zveřejněny. Ke zveřejnění informace z kontroly na popud třetí osoby tak doporučuji přistupovat opatrně a pečlivě poměřovat dotčené zájmy.

***

Abstract

Disclosure of Review Information

The article deals with the conditions of publication of information from the inspection of the inspection regulations. In the article, I will first define the inspection according to the inspection regulations and the cases in which the inspection authority is authorized to obtain the required information from the inspected person. The information provided is subject to the obligation of confidentiality, and therefore the explanatory terms of this obligation. Following the cases in which the control authority is authorized to publish the information obtained from the control, including a possible judicial review of such publication. Then I write the cases of the third published information from the inspection at the instigation of the person, according to individual legal regulations. Even in this case, I will focus on a possible judicial review, if the information from the inspection is not provided to a third party. Due to the fact that control bodies cooperate with each other, if at the end of the article they focus on publishing information from another control body.